

РЕШЕНИЕ
гр. София, 21.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 21-ви състав, в откритото съдебно заседание на шестнадесети февруари две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛЕНА РОЗАЛИНОВА

При участието на секретаря Соня Стефанова като разгледа докладваното от съдия Елена Розалинова НАХД № 3005 по описа на Софийският районен съд, Наказателно отделение за 2015 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по член 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Нова Броудкастинг Груп“ АД срещу наказателно постановление № РД-10-10 от 03.02.2015 година на Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „Нова Броудкастинг Груп“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000,00 лева за нарушение на член 89, ал.1 от ЗРТ. Излагат се доводи относно приложимата правна уредба – Конституцията на РБ, Европейската конвенция за трансгранична телевизия и Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година, според които рекламните спотове в рамките на един астрономически час не могат да надхвърлят 12 минути. Посочва се, че първото съобщение в рекламния блок е т.нар. „спонсорска заставка“ на „Банка ДСК“ с продължителност 7 секунди, което не представлява рекламен спот, а спонсорство на медийни услуги по член 74, ал.2 от ЗРТ. Оспорва се продължителността на втория рекламен блок и се посочва, че т.нар. „плочка“ с надпис „Банка ДСК“ не представлява рекламен спот по смисъла на ЗРТ. Излагат се доводи за приложение на член 28 от ЗАНН.

Въззиваемата страна СЕМ оспорва жалбата по подробно развити в писмен вид съображения.

Софийски районен съд, след като обсъди доводите в жалбата, с оглед на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че не са налице основания за

неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

„Нова бродкастинг Груп” АД е предоставила на СЕМ с писмо входящ номер НД-02-19-227 от 05.12.2014 година оптичен носител, съдържащ запис на програма „Нова телевизия”, излъчен на 09.10.2014 година. Свидетелката _____ на 08.12.2014 година прегледала записа и констатирала, че на 09.10.2014 година в часовия интервал между 22.00 часа и 23.00 часа по време на излъчването на предаването „Х Фактор” са излъчени два рекламни блока с общо времетраене 12 минути и 12 секунди и единична реклама с времетраене 04 секунди – рекламен спот върху т.нар. „плочка” от 22:35:55 до 22:35:59 часа на „Банка ДСК” върху долния десен ъгъл. Така АНО достигнал извода, че общата продължителност на двата рекламни блока и описания единичен рекламен спот е 12 минути и 16 секунди, с което се нарушава разпоредбата на член 89, ал.1 от ЗРТ, според която делът на рекламните спотове не може да надхвърля 12 минути за един астрономически час. Бил съставен АУАН № НД-01-01 от 07.01.2015 година.

По делото е назначена и приета СТЕ на вещото лице _____, според която продължителността на двата рекламни блока и т.нар. „плочка” е 12 минути и 20 секунди. Вещото лице посочва, че в рекламния блок няма прекъсвания на рекламите и е отчетено преливането на две реклами в една и съща секунда.

По делото е представено бизнес споразумение между „Нова Бродкастинг Груп” АД и „Аргент 2002” ООД от 02.01.2014 година с предмет рекламна кампания на продукти и търговски марки на рекламодателя „Банка ДСК”

Така описаната фактическа обстановка съдът намира за установена от АУАН № НД-01-01 от 07.01.2015 година, показанията на св. _____, СТЕ на вещото лице _____, които съдът кредитира като достоверни доказателствени средства, върху които изгражда гореописаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените от администрацията АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността им – Заповед № РД-13-77 от 25.11.2014 година на Председателя на СЕМ и решение № РД-05-36 на СЕМ.

Съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, делът на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да

надхвърля 12 минути. В ДР на ЗРТ липсва легална дефиниция на понятието „даден едночасов период“ използвано в чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. Тази празнота в закона следва да бъде преодоляна чрез позоваване на други източници на правото, регулиращи същите по характер обществени отношения. В чл. 16 на Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г. Издаден от Министерството на транспорта и съобщенията, обн., ДВ, бр. 96 от 11.10.2002 г., в сила от 1.03.2002 г.) изрично е посочено, че чл. 12 от Конвенцията придобива следната редакция: 2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто. Като част от вътрешното право, по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република Б., нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на С. към доставчиците с указание за прилагането ѝ. Едночасовият период представлява астрономически час, а допустимото време за реклама е максимум 12 минути, поради което административно-наказателната отговорност на дружеството е правилно ангажирана. Дори и да липсват указанията относно значението на „даден едночасов период“ по см. на Директива 2010/13/ЕС, то следва да се приеме, че се прилага общоприетото значение на 1-часов период, съответен на астрономическия час. В., това следва и от немската версия на чл. 23 на Директива 2010/13/ЕС; в която не се борава с понятието „даден едночасов период“, а е вписано, че рекламните спотове не могат да надхвърлят 20 % от един пълен час, което безспорно съответства на астрономически такъв: v

От разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ следва, че ограничените от 12 минути е за общо за рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар. Съгласно рецитал 59 от Преамбюла на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на Директива 89/552/ЕО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност понятието за телевизионен рекламен спот следва да се разбира като телевизионна реклама по смисъла на член 1, буква и) от Директива 89/552/ЕО, така както е изменена с настоящата директива, с продължителност не повече от дванадесет минути. Директива 89/552/ЕО е транспонирана във вътрешното ни законодателство предвид § 1а, т. 1 от ДР на ЗРТ. Рекламният спот е реклама по смисъла на член 74, ал. 1 от ЗРТ.

Следва да се посочи, че и без да се вземе предвид времетраенето на т.нар. „плочка“ е надвишено максималния праг от 12 минути времетраенето на рекламните съобщения в рамките на един астрономически час. Т.нар. „плочка“ също представлява реклама или рекламен спот, които две

понятия, както се посочи са синоними, тъй като носи рекламно послание, което се доказва и от представеното бизнес споразумение от 02.01.2014 година, което има рамков характер. Липсват данни то да представлява „спонсорство”, което съгласно член 74, ал.2 от ЗРТ е форма на търговско съобщение, състоящо се в принос от физическо или юридическо лице, което не се занимава с доставката на медийни услуги или със създаване на аудио/аудио-визуални произведения, към финансирането на медийни услуги или предавания с оглед популяризиране на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или на неговите продукти.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не е по-малко общественоопасно от други подобни нарушения, като същевременно жалбоподателят за аналогични нарушения двукратно е бил предупреждаван от административно-наказващия орган, че при последващо нарушение ще бъде ангажирана отговорността му.

Наложената имуществена санкция е съобразена с тежестта на нарушението и по всички развити съображения наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя на основание член 84 от ЗАНН вр.член 189, ал.3 от НПК трябва да се възложат сторените разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 210,00 лева.

Така мотивиран и на основание член 63, ал.1 от ЗАНН, Софийският районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД-10-10 от 03.02.2015 година на Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „Нова Броудкастинг Груп” АД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000,00 лева за нарушение на член 89, ал.1 от ЗРТ.

ОСЪЖДА на основание член 84 ЗАНН вр. член 189, ал.3 НПК да запалти по сметка на Софийски районен съд сумата 210,00 (двеста и десет) лева, представляваща разноски за възнаграждение на вещо лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РЕШЕНИЕ

№ 8346

гр. София, г. 23.12.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Цветанка Паунова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8675** по описа за **2016** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Нова Броудкастинг Груп“ АД, чрез процесуален представител юрк. _____ против решение от 21.07.2016г., постановено по н.а.х.д. № 3005/2015г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № РД-10-10/03.02.2015г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на основание чл. 126, ал. 1 във вр. с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на „Нова Броудкастинг Груп“ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

В касационната жалба са развити доводи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди се, че липсва методология, по която СЕМ измерва продължителността на рекламните блокове. По тази причина съдът неправилно е възприел становището на наказващия орган, че това измерване следва да се извърши на кръгъл астрономически час. Претендира се и маловажност на случая. Касаторът моли съда да отмени обжалваното решение и да отмени процесното НП. Представя писмени бележки.

Ответникът - Съвет за електронни медии (СЕМ), чрез процесуален представител юрк. _____ взема становище за неоснователност на касационната жалба, поради което моли да бъде отхвърлена. Подробни съображения развива в представени писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение, Софийският районен съд, с оглед на събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства, е приел за установено, че при извършена проверка на 08.12.2014г. в сградата на СЕМ, след преглед на DVD, предоставен от „Нова Броудкастинг Груп“ АД, съдържащ запис на програма „Нова телевизия“, излъчена на 09.10.2014г., е констатирано, че на този ден в интервала от 22:00ч. до 23:00ч., по време на предаването „Х Фактор“ /The X Factor/ са излъчени два обозначени рекламни блока с общо времетраене 12 минути и 12 секунди, и една единична реклама с общо времетраене 04 секунди, както следва: първият блок, излъчен от 22:03:18ч. до 22:09:28ч., с общо времетраене 6 минути и 10 секунди, и вторият блок, излъчен от 22:36:54ч. до 22:42:56ч., с общо времетраене 6 минути и 2 секунди. По време на предаването е разположен и един рекламен спот на Банка ДСК (върху т.нар. плочка) от 22:35:55ч. до 22:35:59ч., позициониран в долния десен ъгъл на екрана, с продължителност от 4 секунди. С излъчването на търговски съобщения в посочения часови пояс доставчикът на медийни услуги „Нова Броудкастинг Груп“ АД е нарушил забраната по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ делът на рекламните спотове в даден едночасов период да не надхвърля 12 минути. За установеното нарушение св. е съставила АУАН № НД-01-01/07.01.2015г. Въз основа на акта, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна цифрова квалификация, е издадено и обжалваното НП.

За установяване на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съдът е събрал показанията на св. извършила проверката на DVD-записа, предоставен от жалбоподателя, и съставила АУАН. По искане на жалбоподателя по делото е допуснато изслушване на съдебно-техническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните. Според заключението на вещото лице общата продължителност на двата рекламни блока е 12 минути и 14 секунди, а на т.нар. „плочка“ - 6 секунди.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че жалбоподателят като доставчик на медийни услуги е осъществил състава на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, тъй като е допуснал на посочените в НП дата и времеви период, делът на рекламните спотове в даден едночасов период да надвиши 12 минути, за което законосъобразно му е наложена имуществена санкция в минимален размер, на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ. Съдът е счел, че не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН и е потвърдил НП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

Несъстоятелни са доводите за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като въззивният съд не бил обсъдил всички наведени от жалбоподателя възражения. При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество - чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че съдът има служебно задължение да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалния и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Необсъждането на някои от възраженията на жалбоподателя не представлява нарушение на процесуалните правила, още по-малко би могло да се приеме за съществено процесуално нарушение.

Несъстоятелни са и доводите, че съдът изцяло е кредитирал показанията на актосъставителя без да провери тяхната достоверност. Видно от разпита на актосъставителя св. _____, същата е потвърдила изложеното в акта. По искане на жалбоподателя е допусната съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните, от която се установява, че на 09.10.2014г. в часовия пояс 22:00 до 23:00 часа, в програма „Нова Телевизия“ са излъчени два рекламни блока с обща продължителност 12 минути и 14 секунди и т.нар. „плочка“ с продължителност 6 секунди. Установеното разминаване от 2 секунди при изчисляване продължителността на двата рекламни блока / актосъставителят е определил продължителност от 12 минути и 12 секунди/ не променя обстоятелството, че е налице надвишаване на нормативно установената продължителност на рекламните блокове.

Съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. В случая не е спорно, че в интервала между 22:00 и 23:00 часа в програма „Нова телевизия“ са излъчени два обозначени рекламни блока с общо времетраене 12 минути и 14 секунди и т.нар. „плочка“ с продължителност 4 секунди. Спорният по делото въпрос е дали едночасовият период представлява астрономически час или плаващ едночасов период. В ДР на ЗРТ няма легална дефиниция на понятието „даден едночасов период“, използвано в чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. Законосъобразно въззивният съд е приел, че празнотата в закона следва да бъде преодоляна чрез позоваване на други източници на правото, регулиращи същите по характер обществени отношения. Законосъобразно също така е приел, че в случая следва да намери приложение чл. 16 от Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000г. Издаден от Министерството на транспорта и съобщенията, обн., ДВ, бр. 96 от 11.10.2002 г., в сила от 1.03.2002 г.), в който изрично е посочено, че чл. 12 от Конвенцията придобива следната редакция: 2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто. Като част от вътрешното право, по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на СЕМ към доставчиците на медийни услуги с указание за прилагането ѝ. Следователно едночасовият период представлява астрономически час, а допустимото време за реклама е максимум 12 минути, поради което законосъобразно на доставчика е наложена имуществена санкция в минимален размер за нарушаване на забраната по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

Настоящият случай не разкрива белезите на маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка правилно въззивната инстанция се е позовала на приложени по делото две предупреждения към доставчика „Нова Броудкастинг Груп“ АД за аналогични нарушения на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ / установени с АУАН № НД-01-129/17.12.2014г. и АУАН № НД-01-130/17.12.2014г./, с които е предупреден, че при последващо констатиране на същото нарушение, ще му бъде наложена имуществена санкция. Процесното нарушение е последващо, тъй като е установено на 07.01.2015г. с АУАН № НД-01-01/07.01.2015г.

По всички изложени съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, София-град, VI-ти

касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.07.2016г., постановено по н.а.х.д. № 3005/2015г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

